

برنام‌حدا

کلیدهای تربیت کودکان و نوجوانان

کلیدهای پرورش کودک تیزهوش

ویرایش دوم

دکتر سیلویا بی. ریم

مترجم: مینا اخباری آزاد

فهرست مطالب

۷	سخن ناشر
۹	پیشگفتار
	بخش ۱
۱۳	کودک تیزهوش شما
۱۴	فصل اول: فصل اول: پس کودکتان تیزهوش است!
۱۹	فصل دوم: آزمون اوایل کودکی
۲۵	فصل سوم: انتخاب پیش دبستان
۳۱	فصل چهارم: چه زمانی برای رفتن به کودکستان مناسب است؟
۳۶	فصل پنجم: تقویت یادگیری در بین اعضای خانواده
۴۰	فصل ششم: عشق به مطالعه
۴۶	فصل هفتم: شناسایی تیزهوشان در مدرسه
۵۶	فصل هشتم: ارزشیابی فردی
۶۱	فصل نهم: جهش درسی و آموزشهای انفرادی
۶۶	فصل دهم: جهش تحصیلی
۷۰	فصل یازدهم: دسته‌بندی تواناییهای تحصیلی
۷۴	فصل دوازدهم: آموزش و پیشرفت در خانه
	فصل سیزدهم: چگونه کودک تیزهوش را به انجام تکالیف مدرسه عادت دهیم؟
۷۸	

- فصل چهاردهم: رابطه والدین و مدرسه ۸۴
- فصل پانزدهم: انتخابهای چالش برانگیز برای نوجوانان تیزهوش ۹۲
- فصل شانزدهم: سازگاری خاص دوران دانشکده برای دانش آموزان تیزهوش ۱۰۰
- فصل هفدهم: نظارت و انتخاب مناسب در زمینه شغل یابی ۱۰۶

بخش ۲

مسائل مربوط به خانواده در مورد کودکان تیزهوش

- فصل هجدهم: تک فرزند و فرزند اول خانواده ۱۱۲
- فصل نوزدهم: پرورش فرزند به روش همبستگی ۱۱۷
- فصل بیستم: گروهها و تشکیلات ملی حمایت از والدین ۱۲۲
- فصل بیست و یکم: روابط خواهر و برادری ۱۲۶
- فصل بیست و دوم: رقابت بین خواهر و برادر ۱۳۲
- فصل بیست و سوم: نقش پدربزرگ و مادر بزرگ یا اقوام دیگر ۱۳۹
- فصل بیست و چهارم: طلاق و تکوالدی شدن خانواده ۱۴۸
- فصل بیست و پنجم: خانواده‌های ترکیبی ۱۵۴

بخش ۳

موارد دیگر

- ۱۵۹
- فصل بیست و ششم: تحسین و تقویت روحیه ۱۶۰
- فصل بیست و هفتم: خلاقیت، تظاهر و دروغگویی ۱۶۵
- فصل بیست و هشتم: رقابت در خانه و در کلاس ۱۶۹
- فصل بیست و نهم: کمال‌گرایی ۱۷۴
- فصل سی‌ام: کودکان تیزهوش معلول ۱۷۹
- فصل سی و یکم: استعداد هنری ۱۹۰
- فصل سی و دوم: خطرپذیری کودکان تیزهوش خجالتی ۱۹۵

- فصل سی و سوم: تفکر خلاق ۲۰۱
- فصل سی و چهارم: کم‌آموزی ۲۰۶
- فصل سی و پنجم: کودکان کم‌آموز خلاق ۲۱۱
- فصل سی و ششم: مسائل مربوط به جنسیت در مورد دختران ۲۱۷
- فصل سی و هفتم: مسائل مربوط به جنسیت در مورد پسران ۲۲۶
- فصل سی و هشتم: فشار همسالان ۲۳۱
- فصل سی و نهم: فشار و تنشهای نمره ۲۳۸
- فصل چهلم: رایانه و اینترنت ۲۴۲
- اصول مهم ۲۴۷
- پرسش و پاسخ ۲۴۹
- واژه‌نامه ۲۶۱

بسیار است که با توجه به اینکه کودکان در این سنین بسیار حساس هستند و در این سنین است که پایه‌های یادگیری آنها شکل می‌گیرد. بنابراین باید به این نکته توجه داشت که در این سنین باید به کودکان فرصت داد تا با روش‌های نوین آموزشی آشنا شوند و با روش‌های سنتی آشنا نباشند.

پیشگفتار

پرورش چهار فرزند تیزهوشمان، دریچه‌ای برای آشنایی ما با لذات و فشارهای منحصر به فردی بود که این کودکان، با همه شباهتها و تفاوت‌های خود نسبت به دیگر بچه‌هایی که در مدرسه و همسایگی آنها بودند، تجربه می‌کردند. هیچ کتاب یا دوره آموزشی وجود نداشت که در این مورد راهنمای ما باشد. مدارس روش مختصری برای درک یا فراهم آوردن نیازهای خاص کودکانمان در زمینه یادگیری انجام می‌دادند و قانون حمایت از والدین، در جامعه‌ای که ما در آن زندگی می‌کردیم، هنوز شکل سازمان‌یافته‌ای پیدا نکرده بود. اگرچه برنامه‌های آموزشی مختص تیزهوشان در بعضی از شهرهای بزرگ و مراکز دانشگاهی اجرا می‌شد، آن‌گروه از والدین کودکان تیزهوش که در شهرهای کوچک، حومه شهرهای بزرگ یا مناطق روستایی زندگی می‌کردند، هرگاه تشخیص می‌دادند کودکانشان در زمینه یادگیری، از نظر سرعت و قوه درک، نسبت به بسیاری از هم‌تایان خود تفاوت دارند، خود را کاملاً تنها احساس می‌کردند.

ما در نقش والدین این کودکان، با حسی آمیخته از ترس، شک، خجالت و هیجان روبه‌رو بودیم. بهت‌زدگی و شک ما، ناشی از این واقعیت بود که نمی‌توانستیم از تجربیات خود در این مورد بهره بگیریم. همچنین، ممکن بود آنقدر باهوش نباشیم که بتوانیم نیازهای کودکان تیزهوش خود را درک کنیم. گاهی احساس می‌کردیم که به‌راستی،

پیشگفتار

در این سنین است که پایه‌های یادگیری آنها شکل می‌گیرد. بنابراین باید به این نکته توجه داشت که در این سنین باید به کودکان فرصت داد تا با روش‌های نوین آموزشی آشنا شوند و با روش‌های سنتی آشنا نباشند. پرورش چهار فرزند تیزهوشمان، دریچه‌ای برای آشنایی ما با لذات و فشارهای منحصر به فردی بود که این کودکان، با همه شباهتها و تفاوت‌های خود نسبت به دیگر بچه‌هایی که در مدرسه و همسایگی آنها بودند، تجربه می‌کردند. هیچ کتاب یا دوره آموزشی وجود نداشت که در این مورد راهنمای ما باشد. مدارس روش مختصری برای درک یا فراهم آوردن نیازهای خاص کودکانمان در زمینه یادگیری انجام می‌دادند و قانون حمایت از والدین، در جامعه‌ای که ما در آن زندگی می‌کردیم، هنوز شکل سازمان‌یافته‌ای پیدا نکرده بود. اگرچه برنامه‌های آموزشی مختص تیزهوشان در بعضی از شهرهای بزرگ و مراکز دانشگاهی اجرا می‌شد، آن‌گروه از والدین کودکان تیزهوش که در شهرهای کوچک، حومه شهرهای بزرگ یا مناطق روستایی زندگی می‌کردند، هرگاه تشخیص می‌دادند کودکانشان در زمینه یادگیری، از نظر سرعت و قوه درک، نسبت به بسیاری از هم‌تایان خود تفاوت دارند، خود را کاملاً تنها احساس می‌کردند.